DZIENNIK RZĄDOWY

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Rok 1853.

Oddział piérwszy.

Część XXXII.

Wydana i rozesłana dnia 8. Listopada 1853.

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

Jahrgang 1853.

Erste Abtheilung.

XXXII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 8. November 1853.

142.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 22. Lipca 1853,

(Dziennik praw Państwa, część XLV., nr. 141, wydana dnia 1. Sierpnia 1853),

moc mające dla wszystkich krajów koronnych, oprócz Dalmacyi,

o ustanowieniu opłaty konsumcyjnéj od cukru z buraków.

Najwyższém postanowieniem z dnia 18. Lipca 1853 raczył Najjaśniejszy Pan Jego C. K. Apostolska Mość najłaskawiéj rozporządzić, ażeby opłata konsumcyjna od cukru produkowanego z buraków także i nadal stosownie do stanu buraków, do téj produkcyi używanych, wymierzaną i pobiéraną była, a to, jeżeli w stanie świéżym do wyrobu przeznaczone zostały, po ośm krajcarów, w stanie zaś suszonym po krajcarów czterdzieści cztéry od każdego cetnara wiédeńskiego.

To najwyższe rozporządzenie wejść ma w życie z dniem 1. Września 1853, przezco postanowienia rozrządzenia Ministeryum Finansów z dnia 7. Września 1850 (Dziennik praw Państwa CXVIII., l. 344), wyjąwszy ustanowy taryfowe, w §. 7. onegoż zawarte, pozostają niezmienne.

Baumgartner m. p.

143.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 23. Lipca 1853,

(Dziennik praw Państwa, część XLV., nr. 142, wydana dnia 1. Sierpnia 1853),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych spólnego Związku celnego,

o postępowaniu celném z rurami do wysuszania gruntów.

W porozumieniu z Ministeryum Handlu ustanowiono, gliniane rury do wysuszania gruntów wraz z ich oprawami, jako produkt ceglarski, pod względem postępowania celnego na równi postawić z cegłami (oddział 86., lit. a) taryfy celnéj.

Postanowienie niniejsze z tym dniem wejść ma w wykonanie, w którym takowe obwieszczoném będzie Urzędom celnym przez władzę przełożoną.

Baumgartner m. p.

142.

Erlaß des Finanzministeriums vom 22. Juli 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, XLV. Stück, Nr. 141, ausgegeben am 1. August 1853),

wirksam für sämmtliche Kronländer, außer Dalmazien,

betreffend die Bestimmung der Verbrauchsabgabe von Zucker aus Rüben.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 18. Juli 1853 Allergnädigst anzuordnen geruht, daß die Verbrauchsabgabe von dem, aus Rüben erzeugten Zucker noch fernerhin nach den zu dieser Erzeugung verwendeten Rüben, und zwar von den im frischen Zustande zur Verarbeitung gelangenden mit acht Kreuzern, und von getrockneten Rüben mit vierundvierzig Kreuzer für jeden Wiener Zentner bemessen und eingehoben werde.

Diese Allerhöchste Anordnung hat mit 1. September 1853 in Kraft zu treten, und es bleiben durch dieselbe die Bestimmungen des Finanzministerial-Erlasses vom 7. September 1850 (Reichs-Gesetzblatt CXVIII. Stück, Nr. 344), mit Ausnahme der im §. 7 enthaltenen Tarifsätze, unberührt.

Baumgartner m. p.

143.

Erlaß des Finanzministeriums vom 23. Juli 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, XLV. Stück, Nr. 142, ausgegeben am 1. August 1853),

wirksam für alle Kronländer des gemeinschaftlichen Zollverbandes,

über die Zollbehandlung der Entwässerungs-Röhren.

Im Einvernehmen mit dem Handelsministerium hat man beschlossen, thönerne Drainröhren (Entwässerungs-Röhren) sammt den dazu gehörenden Muffen, als ein Erzeugniß der Ziegelbrennereien, in Absicht auf die Zollbehandlung den Ziegeln (Abtheilung 86, lit. a) des Zolltarifes) gleichzustellen.

Diese Bestimmung hat mit dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem sie den Zollämtern von der vorgesetzten Behörde bekannt gemacht wird.

Baumgartner m. p.

144.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 23. Lipca 1853,

(Dziennik praw Państwa, część XLV., nr. 143, wydana dnia 1. Sierpnia 1853),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

o postępowaniu stemplowém z wekslami w tutejszym kraju płatnemi, skali I. podlegającemi, jeżeli takowe nie były prezentowane, celem wypłaty w terminie ku temu ustanowionym.

Należytość, przez ustawę o należytościach z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850 ustanowiona dla weksłów, w kraju tutejszym w pewnym terminie po dniu ich wystawienia wypłatnych, pod względem na uwagę 1. do pozycyi taryfowéj 113 ustawy rzeczonéj, uważaną być może tylko za taką, którą na czas pewny wymierzono, a to na miesięcy sześć, jeżeli weksel w kraju tutejszym został wystawiony, lub na miesięcy dwanaście, jeżeli wystawienie wekslu w zagranicy nastąpiło.

Jeżeli przeto weksel w terminie zapadłym w nim wyrażonym, pod względem którego podlega skali I., do wypłaty nie został prezentowanym, lecz termin wypłaty nad czas, któremu odpowiada należytość opłacona, sposobem domniemanym był przedłużonym, naówczas stosownie do uwagi 1. pozycyi taryfowéj 113 ustaw o należytościach, powinna należytość, wedle skali I. od wekslu wypadająca, zawsze nanowo być opłaconą po upływie czasu, na który należytość opłacono, i tak względnie po upływie każdych miesięcy 6, jeżeli weksel w kraju tutejszym, równie jak po upływie każdych miesięcy 12, jeżeli takowy w zagranicy wystawionym był, a to dopóki nie nastąpi przedawnienie wekslowego prawa, zawarte w uwadze 2. pozycyi taryfowéj 113, a za niém też i rozporządzenie uwagi téj.

Za dopełnienie obowiązku tego, odpowiedzialnymi są oprócz tego, który przy nastąpieniu obowiązku do nowéj opłaty należytości dzierżycielem jest wekslu, wszyscy jego następnicy, tudzież ten, który wypłatę czyni, i każdy, kto przy lub po nastąpieniu nowego obowiązku należytości na podstawie wekslu przedsiębierze czynność prawnie obowiązującą.

Baumgartner m. p.

144.

Erlaß des Finanzministeriums vom 23. Juli 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, XLV. Stück, Nr 143, ausgegeben am 1. August 1853),

wirksam für alle Kronländer,

über die Stempelbehandlung der im Inlande zahlbaren, der Skala I unterliegenden Wechsel, wenn sie zu der festgesetzten Verfallszeit wegen Zahlung nicht präsentirt wurden.

Die Gebühr, welche durch das Gebührengesetz vom 9. Februar und 2. August 1850 für solche Wechsel festgesetzt ist, die im Inlande zu einer bestimmten Zeit nach dem Tage der Ausstellung zahlbar sind, kann mit Rücksicht auf die Anmerkung 1 zu der Tarifpost 113 des genannten Gesetzes nur als eine solche angesehen werden, welche für eine bestimmte Zeit bemessen wurde, und zwar für 6 Monate, wenn der Wechsel im Inlande ausgestellt wurde, und für 12 Monate, wenn dessen Ausstellung im Auslande erfolgt ist.

Wird der Wechsel zu der darin ausgedrückten Verfallszeit, mit Rücksicht auf welche er der Skala I unterliegt, zur Zahlung nicht präsentirt, sondern die Zahlungsfrist über die Zeit, welcher die entrichtete Gebühr entspricht, stillschweigend verlängert, so muß in Gemäßheit der Anmerkung 1 zur Tarifpost 113 der Gebührengesetze nach Ablauf der Zeit, für welche die Gebühr entrichtet wurde, und rücksichtlich nach Ablauf von je 6 Monaten, wenn die Ausstellung des Wechsels im Inlande, und von je 12 Monaten, wenn dessen Ausstellung im Auslande erfolgt ist, die nach Skala I für den Wechsel entfallende Gebühr immer wieder entrichtet werden, bis die in der Anmerkung 2 der Tarifspost 113 enthaltene Voraussetzung der Verjährung des wechselmäßigen Anspruches, und daher die Anordnung dieser Anmerkung eintritt.

Für die Erfüllung dieser Verpflichtung haften, nebst demjenigen, welcher beim Eintritte der Verpflichtung zur neuerlichen Gebühren-Entrichtung Inhaber des Wechsels ist, alle Nachmänner desselben, derjenige, welcher die Zahlung leistet, und wer immer bei oder nach dem Eintritte der neuerlichen Gebührenpflicht eine rechtsverbindliche Handlung auf Grundlage des Wechsels vornimmt.

Baumgartner m. p.

145.

Rozporządzenie Ministeryum Spraw Wewnętrznych z dnia 25. Lipca 1853,

obowiązujące w Siedmiogrodzie od chwili działalności powszechnéj księgi ustaw cywilnych,

o konsensie politycznym, potrzebnym do zawarcia ważnie małżeństwa żydowskiego.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XLV., nr. 144, wydaną dnia 1. Sierpnia 1853.

146.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 26. Lipca 1853,

(Dziennik praw Państwa, część XLV., nr. 145, wydana dnia 1. Sierpnia 1853),

którém przepisuje się postępowanie, za którego przestrzeganiem w życie wejść ma z dniem 1. Września 1853 ulżenie wyrzeczone artykułem 92. traktatu austryacko-saskiego z dnia 31. Grudnia 1850 dla postępowania celnego przy wystąpieniu przesełek wychodowych i przechodowych w obrocie kolei żelaznéj przez Bodenbach.

Odnośnie do artykułu 92. traktatu austryacko-saskiego z dnia 31. Grudnia 1850 (Dziennik praw Państwa z roku 1851, str. 269 *), mocą którego już w ogólności ustanowiono, iż co się tyczy tych towarów wychodowych i przechodowych, które po uskutecznionéj ekspedycyi ze strony urzędu celnego, na kolei żelaznéj znajdującego się, zapomocą kolei żelaznéj czesko-saskiéj na wozach frachtowych, wedle postanowień §. 86. traktatu onegoż urządzonych, za granicę przez Bodenbach przesełanemi bywają, Urząd główny celny w Bodenbachu tylko czynność urzędową posterunku opowiedniczego dla wystąpienia przedsiębrać powinien, tudzież ze względem na postępowanie celne z dniem 1. Sierpnia 1853 w życie wchodzące, stanowi się, iż postępowanie celne, jakie dla wystąpienia towarów takich przez linię celną przepisaném pozostało, w głównym Urzędzie celnym w Bodenbachu zaniechaném być może, jeżeli zachowane będą postanowienia następujące:

1. Postępowanie w miejscu przesełki.

§. 1.

a) Które Urzędy są do tego upoważnione.

Posełki wychodowe i przechodowe, mające być przesełane za granicę przez kolej żelazną czesko-saską, bez poddania onychże postępowaniu celnemu w głównym Urzędzie celnym w Bodenbachu, przepisanemu dla wystąpienia przez linię celną, poddane być winny postępowaniu temu, wedle artykułu 92.

*) Dziennik praw krajowych str. 634.

145.

Verordnung des Ministeriums des Innern vom 25. Juli 1853,

giltig für Siebenbürgen vom Zeitpunkte der Wirksamkeit des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches

über den zur Schließung einer giltigen Judenehe erforderlichen politischen Konsens.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XLV. Stück, Nr. 144, ausgegeben am 1. August 1853.

146.

Verordnung des Finanzministeriums vom 26. Juli 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, XLV. Stück, Nr. 145, ausgegeben am 1. August 1853),

womit das Verfahren vorgezeichnet wird, gegen dessen Beobachtung die mit dem Artikel 92 der österreichisch-sächsischen Uebereinkunft vom 31. Dezember 1850 für das Zollverfahren beim Austritte von Ausfuhr- und Durchfuhrsendungen im Eisenbahnverkehre über Bodenbach zugestandene Erleichterung mit erstem September 1853 in Wirksamkeit zu treten hat.

Mit Beziehung auf den Artikel 92 der österreichisch-sächsischen Uebereinkunft vom 31. Dezember 1850 (Reichs-Gesetzblatt vom Jahre 1851, Seite 269 *), womit bereits im Allgemeinen zugestanden wurde, daß bezüglich jener Ausfuhr- und Durchfuhrgüter, welche nach vorausgegangener Abfertigung von Seite eines an der Eisenbahn gelegenen Zollamtes, mittelst der böhmisch-sächsischen Eisenbahn auf den nach den Bestimmungen des §. 86 derselben Uebereinkunft eingerichteten Eisenbahn-Frachtwägen über Bodenbach in das Ausland versendet werden, das Hauptzollamt in Bodenbach blos die Amtshandlung eines Ansagepostens für den Austritt vorzunehmen habe, und mit Berücksichtigung des mit 1. August 1853 in Wirksamkeit tretenden Zollverfahrens wird bestimmt, daß das für den Austritt solcher Waaren über die Zoll-Linie vorgeschriebene Zollverfahren bei dem Hauptzollamte in Bodenbach unterbleiben dürfe, wenn folgende Anordnungen beobachtet werden.

1. Verfahren im Orte der Versendung.

§. 1.

a) Hiezu ermächtigte Aemter.

Ausfuhr- und Durchfuhrsendungen, welche mittelst der böhmisch-sächsischen Eisenbahn über die Grenze befördert werden sollen, ohne bei dem Hauptzollamte in Bodenbach, dem für den Austritt über die Zoll-Linie vorgeschriebenen Zollverfahren unterzogen zu werden, sind diesem Verfahren nach Artikel 92 der Uebereinkunft vom 31.

*) Landes-Gesetzblatt Seite 634.

traktatu z dnia 31. Grudnia 1850, już w jednym z głównych Urzędów celnych w Wiédniu, Peszcie, Preszburgu, Bernie, Ołomuńcu lub Pradze.

§. 2.

b) Sposób przedsiębrania czynności urzędowych wychodowych.

Każdy z Urzędów co dopiéro wspomnianych przedsięweźmie czynności urzędowe, dla wystąpienia towarów rzeczonych przepisane, a przeto wedle okoliczności zewnętrzne obejrzenie i częściowe wewnętrzne przeglądnienie, tudzież właściwe wystawienia pism i urzędowe potwierdzenia w ten sposob, jak to wskazują ustawy i przepisy istniejące dla tych urzędów wystąpienia, przed ktoremi znajduje się jeszcze posterunek opowiedniczy na linii celnéj.

c) Konwój aż do dworca kolejnego, jeżeli się w nim nie znajduje Urząd.

Następnie odeslanym będzie towar pod pieczęcią urzędową i przy konwoju urzędowym do dworca kolejnego, jeżeli się tamże nie znajduje główny Urząd celny.

§. 3.

d) Zdjęcie pieczęci z kollów.

e) Przeładowanie na wozy od kolei żelaznéj

f) Zamknięcie urzędowe wozów.

We dworcu kolejnym zdejmie się pieczęć urzędową, gdzieby się takowa na tym lub owym schowku towarów znajdowała, poczém towary pod dozorem urzędowym przeładowane zostaną na wozy frachtowe od kolei żelaznéj, urządzone wedle postanowień §. 86. traktatu z dnia 31. Grudnia 1850, a to towary przechodowe, równie jak wychodowe, których wyjście za granicę wykazaném być ma, oddzielnie od innych towarów wychodowych, a nakoniec zamknie się urzędownie każdy pojedynczy wóz lub oddział tegoż.

§. 4.

Po przyłożeniu pieczęci przekaże Urząd celny na podstawie listy ładunkowéj przez Administracyję kolejną w podwójnym egzemplarzu doręczyć się mającéj, na któréj wymienione być mają należące do niej pisma celno-urzędowe (karty konwojowe lub deklaracyjne), zapomocą karty opowiedniczé całą posélką towarów do głównego Urzędu celnego w Bodenbachu, zatrzyma u siebie pisma celno-urzędowe do posélki należące, i wręczy przewodnikowi pociągu jednę listę ładunkową otwartą, drugą zaś wraz z kartą opowiedniczą i kluczem od zamknięcia towarów w okładce opieczętowanéj, lub w torbie zamkniętéj, ku temu przeznaczonéj.

2. Postępowanie głównego Urzędu celnego w Bodenbachu.

§. 5.

a) Obejrzenie i otworzenie zamknięcia.

Główny Urząd celny odbierze po nadejściu pociągu kartę opowiedniczą wraz z listami ładunkowemi, przekona się o zgodności ich z liczbą i znakami wozów, tudzież o nienaruszalności zamknięcia tychże ostatnich, otworzy

Dezember 1850 schon bei einem der Hauptzollämter zu Wien, Pesth, Preßburg, Brünn, Olmütz oder Prag zu unterziehen.

§. 2.

b) Vornahme der Austritts-Amtshandlungen.

Jedes der genannten Aemter hat die für den Austritt der fraglichen Waaren vorgeschriebenen Amtshandlungen, also nach Umständen die äußere Besichtigung und die theilweise innere Untersuchung zu pflegen, und die betreffenden Ausfertigungen und ämtlichen Bestätigungen in der Art vorzunehmen, wie es die bestehenden Gesetze und Vorschriften für diejenigen Austrittsämter vorzeichnen, vor denen noch ein Ansageposten an der Zoll-Linie aufgestellt ist.

c) Begleitung zum Bahnhofe, wenn das Amt sich nicht in demselben befindet.

Hierauf wird die Waare, falls sich das Hauptzollamt nicht im Bahnhofe befindet, unter Raumverschluß und unter ämtlicher Begleitung in den Bahnhof geleitet.

§. 3.

d) Abnahme des Kollo-Verschlusses.

e) Verladung in Eisenbahnwägen.

f) Anlegung des Raumverschlusses.

Im Bahnhofe wird zuerst der ämtliche Verschluß, der sich noch an einem oder dem anderen Waarenbehältnisse befinden sollte, abgenommen, und hierauf werden die Waaren unter ämtlicher Aufsicht auf den nach den Bestimmungen des §. 86 der Uebereinkunft vom 31. Dezember 1850 eingerichteten Eisenbahn-Frachtwägen, und zwar die Durchfuhrwaaren, sowie jene Ausfuhrwaaren, deren Austritt über die Grenze erwiesen werden muß, abgesondert von anderen Ausfuhrwaaren verladen, und endlich jeder einzelne Wagen oder die Wagenabtheilung unter Raumverschluß gelegt.

§. 4.

Nach Anlegung des Raumverschlusses weiset das Zollamt auf Grundlage der von der Eisenbahnverwaltung in doppelter Ausfertigung zu übergebenden Ladungsliste, auf welcher die dazu gehörigen zollämtlichen Ausfertigungen (Begleitscheine oder Deklarazionsscheine) anzuführen sind, mittelst Ansagescheines die gesammte Waarensendung an das Hauptzollamt in Bodenbach an, hält die zur Sendung gehörigen zollämtlichen Ausfertigungen zurück, und übergibt dem Führer des Zuges die eine Ladungsliste offen, die andere sammt dem Ansagescheine und dem Schlüssel zum Waarenverschlusse unter versiegeltem Umschlage, oder in der dazu bestimmten versperrten Tasche.

2. Verfahren des Hauptzollamtes Bodenbach.

§. 5.

a) Untersuchung und Oeffnung des Raumverschlusses.

Das Hauptzollamt in Bodenbach hat nach dem Einlangen des Zuges den Ansageschein sammt Ladungslisten zu übernehmen, von deren Uebereinstimmung mit der Anzahl und Bezeichnung der Wägen, dann von der Unverletztheit des Raumverschlusses

zamknięcie, a gdzie nie zachodzi uzasadnione podejrzenie do przetrząśnienia ładunku, wręczy go urzędnikowi celnemu królewsko-saskiemu za porozumieniem się z Administracyą kolejną.

Jak długo to nie nastąpi, zostają wozy i ładunek pod dozorem urzędowym.

Na to uważać należy, ażeby wozy, na które towary tego rodzaju przeładowane zostały, zawsze pod urzędowym konwojem za granicę wyszły.

§. 6.

b) Załatwienie i odesłanie na powrót karty opowiedniczéj stwierdzonéj

Główny Urząd celny w Bodenbachu potwierdzić winien, a to ze względem na artykuł 84. traktatu z dnia 31. Grudnia 1850, spólnie z tamecznym głównym Urzędem celnym królewsko-saskim rzeczywiście nastąpione wyjście na obu egzemplarzach listy ładunkowéj, i jeden egzemplarz téjże takiém potwierdzeniem opatrzony, z załączeniem karty opowiedniczéj przesłać temu Urzędowi celnemu tutejszo-krajowemu, który wystawił kartę opowiedniczą.

§. 7.

c) Postępowanie z potwierdzeniami wyjścia w miejscu przesyłki.

Urząd celny, któremu nadesłany został wykaz ładunku potwierdzony, załączyć winien takowy jako alegat do rejestru opowiedniczego, tudzież na podstawie i z powołaniem pozycyi rejestru opowiedniczego przedsięwziąć na zatrzymanych urzędowych pismach (kartach konwojowych lub deklaracyjnych), jako i na potwierdzeniach przepisane uzupełnienia, a dopiéro po tém wszystkiém wydać stronom potwierdzenia względem posélek przechodowych równie jak tych dóbr wychodowych, których wystąpienie przez stronę wykazaném być musi.

Baumgartner m. p.

der letzteren sich zu überzeugen, diesen Verschluß zu öffnen, und wenn ein gegründeter Anlaß zur Untersuchung der Ladung nicht vorhanden ist, dieselbe im Einvernehmen mit der Bahnverwaltung dem königlich-sächsischen Zollbeamten zu übergeben.

Bis dieses geschehen kann, sind Wagen und Ladung unter ämtlicher Aufsicht zu halten.

Es ist darauf zu sehen, daß die Wagen, in denen Waaren dieser Art verladen sind, stets unter ämtlicher Begleitung über die Grenze entlassen werden.

§. 6.

b) Ausfertigung und Rücksendung des bestätigten Ansagescheines.

Das Hauptzollamt in Bodenbach hat, und zwar mit Rücksicht auf den Artikel 84 der Uebereinkunft vom 31. Dezember 1850, gemeinschaftlich mit dem dortigen königlich-sächsischen Hauptzollamte den wirklich geschehenen Austritt auf beiden Exemplaren der Ladungsliste zu bestätigen, und ein mit dieser Bestätigung versehenes Exemplar der Ladungsliste, unter Anschluß des Ansagescheines, dem innerländigen Zollamte, welches den Ansageschein ausfertigte, zuzusenden.

§. 7.

c) Behandlung der Austrittsbestätigungen im Absendungsorte.

Das Zollamt, welchem diese bestätigte Ladeliste und der Ansageschein zugesendet wird, hat dieselbe dem Ansageschein-Register als Beleg beizuschließen, dann auf Grund und mit Berufung der Post des Ansageschein-Registers auf den zurückbehaltenen ämtlichen Ausfertigungen (Begleitscheinen oder Deklarazionsscheinen) und Bestätigungen die vorgeschriebenen Ergänzungen vorzunehmen, und jetzt erst die Bestätigungen über die Durchfuhrsendungen, dann über solche Ausfuhrgüter, deren Austritt von der Partei ausgewiesen werden muß, den Parteien auszuhändigen.

Baumgartner m. p.